

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Kfv.III.37.198/2026/2.

A tanács tagjai: Dr. Kovács András a tanács elnöke

Dr. Varga Eszter előadó bíró

Dr. Bérces Nóra bíró

Dr. Farkas Katalin bíró

Dr. Magyarfalvi Katalin bíró

A felperes: felperes neve
(felperes címe)

A felperes képviselője: dr. Minkó-Miskovics Mariann egyéni ügyvéd
(felperesi képviselő címe)

Az alperes: Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság
(alperes címe)

Az alperes képviselője: dr. Jáger Kristóf András kamarai jogtanácsos

A per tárgya: idegenrendészeti ügyben indult közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: az alperes

A felülvizsgálattal támadott határozat: Debreceni Törvényszék 15.K.701.701/2025/6.

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság ... Igazgatósága (a továbbiakban: elsőfokú idegenrendészeti hatóság) a ... számú határozatával a ... állampolgár felperes tanulmányok folytatása célú tartózkodási engedély kiadása iránti kérelmét a harmadik

országbeli állampolgárok beutazására és tartózkodására vonatkozó általános szabályokról szóló 2023. évi XC törvény (a továbbiakban: Btátv.) 17.§ (1) bekezdés *h*) pontja alapján elutasította, tekintettel arra, hogy a felperes tartózkodása veszélyezteti Magyarország közbiztonságát.

[2] A felperes fellebbezésére eljáró alperes az elsőfokú idegenrendészeti hatóság határozatát a ... számú határozatával helybenhagyta, egyidejűleg a felperest az Európai Unió tagállamainak és a többi schengeni államnak a területéről ... területére kiutasította.

[3] Az Országos Rendőr-főkapitányság Bűnügyi Főigazgatóság Bűnügyi Elemző-értékelő Főosztályának véleménye alapján megállapította, hogy a felperes tartózkodása nem veszélyezteti Magyarország közbiztonságát.

[4] A csatolt hallgatói jogviszony-igazolás alapján rögzítette, hogy a felperes 2024/2025/II. félében aktív hallgatói státusszal rendelkezett a Debreceni Egyetem építésmérnöki karán; összesen 147 kreditet teljesített a szükséges 240 kreditből 8 aktív félév során, valamint tandíjfizetési kötelezettségnek eleget tett. Mindezek alapján a felperes beutazási és tartózkodási célját igazoltnak fogadta el.

[5] Megállapította, hogy az alapeljárás során benyújtott – a magyarországi megélhetést alátámasztani hivatott – dokumentumokon igazolt anyagi fedezet nem elegendő a tervezett tartózkodás teljes idejére; a felperes pedig a másodfokú eljárás során a megélhetés és a lakhatás igazolása körében kiírt hiánypótlási felhívásban foglaltakat nem teljesítette, az „nem kereste” jelzéssel érkezett vissza a hatósághoz. Mindezek alapján – az elsőfokú idegenrendészeti hatósággal szemben – megállapította, hogy a felperes a magyarországi megélhetése biztosítására elégséges anyagi fedezettel, valamint a tovább- vagy visszautazáshoz szükséges feltételekkel nem rendelkezik, továbbá a magyarországi szálláshelyét sem fogadta el igazoltnak.

[6] Határozatát a Btátv. 17. § (1) bekezdés *f*) és *e*) pontjaira, valamint a Btátv. végrehajtására kiadott

35/2024. (II. 29.) Kormányrendelet 9. § (3) (5), (6), (7) bekezdéseire alapította.

A jogerős ítélet

[7] A felperes keresete alapján eljáró törvényszék a jogerős ítéletével az alperes határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedően megsemmisítette és az elsőfokú idegenrendészeti hatóságot új eljárásra kötelezte.

[8] Megállapította, hogy a felperes a tandíját 2021. éve óta maradéktalanul kiegyenlítette; az alperes határozata meghozatalának időpontjában pedig már a birtokában volt azon érvényes bérleti szerződés, amely alkalmas lehet arra, hogy igazolja lakhatásának feltételeit. A keresetlevél mellékleteként csatolt – nehezen olvasható – okiratok tanúsága szerint a felperes a rokonaitól 2025. január 6. és szeptember 22. napja között összesen megközelítőleg 2.164.138 forintot kapott a Western Union szolgáltatásán keresztül. Ezen okiratok a felperesnek már a másodfokú határozat meghozatalát megelőzően rendelkezésére álltak.

[9] A jogerős ítéletben foglaltak szerint az alperes ugyan formailag helybenhagyta az elsőfokú idegenrendészeti hatóság határozatát, azonban tartalmilag teljesen más okokból kifolyólag tartotta alyptalannak a felperes kérelmét, mint az elsőfokú hatóság. Kiemelte, hogy általánosságban helytálló az az érvelés, mely szerint a közigazgatási szervnek nem feladata

annak felderítése, hogy a fél milyen oknál fogva nem tett eleget a hiánypótlási felhívásnak, továbbá a szóban forgó küldeményt a felperes részére kézbesítettnek kellett tekinteni. Ugyanakkor a perbeli esetben „életszerűtlen, hogy a felperes szándékoltan nem kívánta volna” a perben becsatolt és már a határozat meghozatalakor is rendelkezésére álló okiratokat a hatóság elé tárni, amennyiben az alperes felhívásáról értesül. A felperes az elsőfokú idegenrendészeti hatóság által megállapított eltérő elutasítási okokról ténylegesen az alperes határozatából értesülhetett első ízben igazolható módon, így arról is, hogy az alperes milyen okiratok becsatolását várta volna el tőle. Ezzel az eljárás hatóságok megsértették a tényállás tisztázására vonatkozó kötelezettségüket, melyre tekintettel a megismételt eljárásra előírta, hogy a felperes által benyújtott okiratok tartalma tükrében lesz az elsőfokú idegenrendészeti hatóság abban a helyzetben, hogy megalapozottan döntsön a felperes kérelme felől.

A felülvizsgálati kérelem

[10] A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben annak hatályon kívül helyezését és a kereset elutasítását kérte. A felülvizsgálati kérelmével egyidejűleg azonnali jogvédelem iránti kérelmet is előterjesztett.

[11] Az alperes a felülvizsgálati kérelem befogadása körében a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ad)* alpontját és *b)* pontját jelölte meg. Előadta, hogy a törvényszék tévesen – az ügy érdemére kiható jogszabálysértést, az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegést okozva – értelmezte a Kp. 78. § (4) bekezdését, mert a felperes esetében az önhiba hiánya nem állapítható meg, a szükséges okiratokat a hatóság hiánypótlási felhívása ellenére nem nyújtotta be. Álláspontja szerint a törvényszék által értékelt egyik érv, illetve feltételezés sem alkalmas az önhiba hiányának igazolására, mivel a felperes érdekkörébe tartozik, hogy a hatóság küldeményét nem vette át, ezért a pótlásra szoruló iratok köréről elsőként a határozatból értesülhetett. A „nem kereste” jelzéssel ellátott irat pedig az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény 86. § (1) bekezdés *a)* pontjára tekintettel kézbesítettnek minősül. Hivatkozott e körben a Kp. 78. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 265. § (1) bekezdésére, továbbá arra, hogy a megtámadási perek esetében a feleknek a megelőző közigazgatási eljárás során kell mindent megtenniük annak érdekében, hogy a tényállás teljes mértékben tisztázásra kerüljön, ezt a célt szolgálja, hogy a megelőző eljárásban nem értékelt tényre – főszabályként – nem lehet hivatkozni.

[12] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen – az ügy érdemére kiható jogszabálysértést, az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegést okozva – értelmezte a Btátv. 210. (3) bekezdését és a (9) bekezdés *a)* és *c)* pontját. A Btátv. 210. § (3) bekezdésének harmadik fordulata szerint ugyanis az idegenrendészeti hatóság nincs kötve a fellebbezésben foglaltakhoz; a Btátv. 210. § (9) bekezdés *a)* és *c)* pontja szerint, ha az eljáró idegenrendészeti hatóság döntésével szemben fellebbezésnek van helye és a másodfokú döntés meghozatalához nincs elég adat vagy egyébként a tényállás további tisztázása szükséges, a másodfokú döntést hozó idegenrendészeti hatóság a kiegészítő bizonyítási eljárás lefolytatását maga végzi el, és ennek alapján dönt. A törvényszék ezen szabályokat nem vette figyelembe.

[13] Hivatkozott a Kúria Kfv.VI.37.096/2019/8. számú ítéletére, mely szerint a kérelemre indult idegenrendészeti eljárásban az alperest terhelő tényállás-tisztázási és bizonyítási kötelezettség körében a hatóságnak azt kell vizsgálnia, hogy a felperes kérelme, az ahhoz csatolt bizonyítékok, valamint az egyes dokumentumok és körülmények alapján – esetleges

hiánypótlási felhívást követően – a kérelem teljesítésének jogszabályban foglalt feltételei fennállnak-e. A Kúria számos ítéletében (Kfv.VI.37.065/2018/8., Kfv.II.38.239/2018/7., Kfv.II.37.634/2020/7., Kfv.VI.37.110/2018/6., Kfv.III.37.151/2018/13.) kimondta továbbá, hogy az eljáró hatóságok tényállás tisztázási kötelezettsége nem jelent parttalan kutakodási kötelezettséget, a közigazgatási szervnek kizárólag a döntéshozatalhoz szükséges tényállást kell feltárnia és megállapítania, azaz jogilag releváns tényállási elemeket kell felderítenie, amelyek alapján az ügy érdemben elbírállható. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság „túlment” a kúriai joggyakorlat által behatárolt tényállás tisztázási kötelezettségen, és olyan körben követelt meg további tényállás tisztázást a hatóságtól, amely jogilag nem releváns.

[14] Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság jogkérdésben eltért a Kúria Kfv.VII.37.546/2024/8. számú

közvetett határozatától, mely szerint a másodfokú hatóság nem kizárólag a fellebbezésben meghatározott körben vizsgálódhat, hanem annál szélesebb körben is, a másodfokú hatóság a fellebbezési eljárás során a fellebbezésben foglaltakhoz nincs kötve. Eltért továbbá a Kúria Kfv.III.45.050/2024/5. számú határozatában foglaltaktól is, amely kimondta, hogy a közigazgatási perben a felperes nem hivatkozhat olyan általa ismert tényre, körülményre, amelyre a megelőző eljárás során önhibájából nem hivatkozott. Jogkérdésben eltért a Kúria Kfv.II.37.765/2021/9. számú ítéletétől is, melynek elvi tartalma kimondta, hogy amennyiben a bíróság az ügyben irányadó tényállást hiányosan tárja fel, az elsőfokú bíróság ítélete érdemi felülvizsgálatra alkalmatlan.

A Kúria döntése és jogi indokai

[15] A felülvizsgálati kérelem elbírálására – az alábbiak szerint – nincs lehetőség.

[16] A Kp. 117. § (4) bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem

befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt – a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével – részletesen indokolni nem kell. A 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közvetett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve.

[17] A Kp. 118. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közvetett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[18] A Kp. 3. § (3) bekezdése szerint a jogvita elbírálásához szükséges tények feltárása, az alátámasztásukra szolgáló adatok és bizonyítékok rendelkezésre bocsátása – ha törvény eltérően nem rendelkezik – a feleket terheli.

[19] A Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ad)* alpontja alapján, a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelmére, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegésre alapozott felülvizsgálat a bíróság tisztességes eljárásának és a közigazgatás tisztességes ügyintézésének a kontrollját jelenti. A Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ad)* alpontjára hivatkozás esetén a befogadási okot a Kp. 117. § (4) bekezdése szerint részletes indokolással kell alátámasztani, mégpedig kifejezetten a befogadhatóság körében, annak szempontjait érintően. A befogadásra csak akkor kerülhet sor, ha a kérelmet előterjesztő az eljárási szabályszegés megjelölésén kívül azt is bemutatja, hogy a szabályszegés az ügy érdemi eldöntésére is kihatással volt és annak ténybeli alapja olyan kétséget ébreszt a jogerős ítélet helytállósága tekintetében, amelyről további érdemi vizsgálat nélkül nem lehet állást foglalni (Kfv.I.35.472/2022/3., Kfv.VII.45.269/2022/2., Kfv.V.35.285/2023/2., Kfv.V.35.008/2024/2., Kfv.V.35.129/2024/2., Kfv.VI.37.900/2024/2.).

[20] A Kúria hangsúlyozza, hogy a felülvizsgálati kérelemben nevesített befogadási okok alapján annak vizsgálatára kerül sor, hogy a konkrét ügyben felmerült-e olyan kérdés, amely a Kp. 118. § (1) bekezdésében foglaltak körébe tartozik, ezáltal a felülvizsgálati kérelem befogadását és érdemi elbírálását megalapozza. A befogadásról szóló döntés során a Kúria nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát vizsgálja. A Kúria a befogadhatóság vizsgálata során a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott konkrét jogszabálysértésekről nem foglalhat állást, mert arra a felülvizsgálati kérelmet érdemben elbíráló határozatban van csak lehetőség.

[21] Az alperes a Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ad)* alpontja körében téves jogértelmezésre hivatkozott egyrészt a Kp. 78. § (4) bekezdését és ezzel összefüggésben a bizonyítási kötelezettséget, másrészt a Btátv. 210. (3) bekezdését és a (9) bekezdés *a)* és *c)* pontját érintően, továbbá vitatta a tényállás tisztázási kötelezettségének elsőfokú bíróság által megállapított kereteit.

[22] A Kúria hangsúlyozza, hogy a Kp. 78. § (4) bekezdésében foglaltak egységes bírósági értelmezése alapján e rendelkezés a megelőző eljárásban fennálló, de abban nem értékelt tényre, körülményre hivatkozást, nem pedig a megelőző eljárásban értékelt tényekre, körülményekre vonatkozó bizonyítékok figyelembevételét korlátozza; a megelőző eljárás idején fennálló és a megelőző eljárásban nem értékelt, a felperes részéről önhiba miatt nem hivatkozott tény, körülmény és nem a bizonyíték, bizonyítási indítvány bíróság általi figyelembevételét zárja ki (Kfv.III.45.137/2025/5., Kfv.V.35.058/2024/5.). Ebből következően a befogadás körében annyi megállapítható, hogy önmagában a közigazgatási eljárásban nem hivatkozott bizonyíték bíróság általi figyelembevételére és ezzel összefüggésben a bizonyítási kötelezettségre hivatkozással az alperes eljárási szabályszegést nem valószínűsített. A Kúria azt is megállapította, hogy az elsőfokú bíróság jogerős ítélete – az alperes által megjelöltekkel ellentétben – nem tartalmaz arra vonatkozó megállapítást, hogy a másodfokú idegenrendészeti hatóság kötve lenne a fellebbezésben foglaltakhoz, mint ahogyan az ítélet nem is azon alapul, hogy az alperes nem alapíthatja a határozatát az elsőfokú idegenrendészeti hatóság által meghatározott elutasítási októl eltérő indokra/indokokra. Önmagában az ügy érdemére kiható jogszabálysértésre hivatkozás, továbbá az, hogy a fél a jogerős ítéletben foglaltakkal – így a tényállás tisztázására vonatkozó kötelezettség elsőfokú bíróság által meghatározott, a konkrét ügyre vonatkozó kereteivel – nem ért egyet, az *ad)* alpont szerinti befogadást nem alapozza meg.

[23] A Kp. 117. § (4) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a felülvizsgálati kérelemben a 118. § (1) bekezdés *b)* pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér.

[24] A Kúria a megjelölt Kfv.VII.37.546/2024/8. számú határozata kapcsán visszautal a [22] bekezdésben foglaltakra, mely szerint a jogerős ítélet nem tartalmaz arra vonatkozó

megállapítást, hogy a másfokú hatóság a fellebbezésben foglaltakhoz kötve lenne. Ebből következően eltérő jogkérdésről, jogértelmezésről nincs szó, amely pedig a Kp. 118. § (1) bekezdés *b)* pontja szerinti befogadás alapfeltétele, hiszen a jogegység kérdését mindig egy konkrét jogértelmezéshez képest kell vizsgálni.

[25] A Kfv.III.45.050/2024/5. számú határozatban foglaltakkal összefüggésben a Kúria szintén visszautal a Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ad)* alpont körében ugyanezen érv mentén kifejtettekre, mely szerint a Kp. 78. § (4) bekezdése nem a megelőző eljárásban értékelt tényekre, körülményekre vonatkozó bizonyítékok figyelembevételét korlátozza.

[26] Az alperes a fentiekben túl hivatkozott a Kúria Kfv.II.37.765/2021/9. számú határozatának elvi tartalmára, mely szerint amennyiben a bíróság az ügyben irányadó tényállást hiányosan tárja fel, az elsőfokú bíróság ítélete érdemi felülvizsgálatra alkalmatlan. Ezen érvelés azonban nem felel meg a Kp. 118. § (1) bekezdés *b)* pontjára alapított befogadási oknak, mert nem a közzétett határozattól jogkérdésben (konkrét jogértelmezéstől) való eltérést állít.

[27] Mindezek miatt a felülvizsgálati kérelem befogadása a Kp. 118. § (1) bekezdés *b)* pontja alapján sem indokolt.

[28] A fentiekre tekintettel a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kúria a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta.

[29] A befogadás megtagadására figyelemmel az azonnali jogvédelem elrendelése iránti kérelemről való döntéshozatalt a Kúria mellőzte.

A döntés rövid tartalma

[30] *Önmagában a felülvizsgálati kérelem befogadását nem alapozza meg, ha a fél nem ért egyet a jogerős ítéletben foglaltakkal, eltérő jogi álláspontja miatt azt jogszabálysértőnek tartja.*

Záró rész

[31] A végzés ellen sem fellebbezésnek, sem felülvizsgálatnak nincs helye [Kp. 112. § (2) bekezdése, Kp. 116. § *d)* pontja].

[32] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül, indokolt végzéssel határozott.

Budapest, 2026. április 8.

Dr. Kovács András s.k. tanácselnök, Dr. Varga Eszter s.k. előadó bíró, Dr. Bérces Nóra s.k. bíró, Dr. Farkas Katalin s.k. bíró, Dr. Magyarfalvi Katalin s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő